

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Mfv.V.10.024/2024/10.

A tanács tagjai: Dr. Suba Ildikó a tanács elnöke

Dr. Tánczos Rita előadó bíró

Dr. Csesznok Judit Anna bíró

Dr. Orosz Árpád bíró

Dr. Varga Edit bíró

A felperes: felperes neve

(felperes címe)

A felperes képviselője:

Dr. Kulcsár István ügyvéd

(felperes képviselőjének címe)

Az alperes: alperes neve

(alperes címe)

Az alperes képviselője:

alperes képviselőjének neve

(alperes képviselőjének címe;

helyettesként eljáró ügyvéd: helyettesként eljáró alperesi képviselő neve

helyettesként eljáró alperesi képviselő címe,

ügyintéző: Dr. Rátkai Ildikó ügyvéd)

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla

1.Mf.31.111/2023/9.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Fővárosi Törvényszék

2.M.71.161/2021/53.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.111/2023/9. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja;

kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 212.600 (kettőszáztizenkétezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget;

kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 669.579 (hatszázhatvankilencezer-ötszázhetvenkilenc) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2005. szeptember 26-tól állt az alperes alkalmazásában ... munkakörben. A munkáltató a ... munkakörben foglalkoztatottak munkáját évente rendszeresen értékelte. A munkavállalók fejlesztése érdekében létrehozta egy teljesítményjavító programot (a továbbiakban: PIP program), amely egy 12 hetes periódus volt, ennek ideje alatt az érintett munkavállaló fokozott figyelmet kapott annak érdekében, hogy teljesítménye javuljon. A 2006-os teljesítményértékelése során a felperes a munkavállalók alsó 10%-ba került. 2007-ben és 2008-ban az alperes szükségesnek látta a felperes fejlesztését, ami nem járt a kívánt eredménnyel, mivel nem érte el az elvárt fejlődési szintet.

[2] A felperes 2011. év végén kifogásolta a munkáltató által készített ... dekorációt. Megítélése szerint az számára, illetve más keresztény munkavállalók számára is elfogadhatatlan volt, amit jelzett a munkáltatójának és annak eltávolítását kérte. Ennek során a hivatali út megkerülésével közvetlenül e-mailben fordult az iroda ... csoport vezetőjéhez három alkalommal. A munkáltató kivizsgálta a panaszt és azt állapította meg, hogy a dekoráció nem sértett sem politikai, sem vallási nézeteket, amely tényről a szupervízor szóban közölte a felperessel. A felperes ezt nem fogadta el, ismételten a ... csoport irodavezetőjéhez fordult, amelyet a munkáltató zaklatásnak tekintett és szankciót helyezett kilátásba.

[3] A munkáltatónál rendszeresen éjszakai ügyeletet kellett ellátnia a ... csoportnak. A felperes 2013 augusztusában került ehhez a csoporthoz, ahol jelezte, hogy éjszakai munkavégzésre egészségi állapota, alvászavara miatt nem alkalmas. Erre tekintettel a munkáltató további vizsgálatot tartott szükségesnek, egyben mentesítette a felperest az éjszakai ügyelet ellátása alól. A felperes munkaviszonya megszűnése miatt már nem közölte az alperessel az ebben a körben keletkezett orvosi vizsgálat eredményét.

[4] A munkáltató 2013-ban ismét problémákat észlelt a felperes munkavégzésével kapcsolatban, ezért tájékoztatta őt, hogy a PIP program keretében számos területen fejlődnie kell. Kifogásolta, hogy a felperes több munkájával késedelembe esett és a felettese kifejezett kéréseire sem reagált napokig, az időnyilvántartó alkalmazást nem vezette naprakészen, a munkaidő kezdetét több alkalommal elmulasztotta, egyes feladatok elvégzését a projekt-nyilvántartó lapon nem tüntette fel, a levelekre késedelmesen válaszolt.

[5] A 2013. március 4-én megkezdett PIP programban a felperes fejlesztendő területei közé sorolta a munkáltató a munkakezdés időpontjának betartását. Az elvárások között szerepelt a munka mennyiségének és minőségének javítása, az ügyfélközpontú munkavégzés, a saját munkájának jobb tervezése, az ügyfelekkel a megállapodott határidőkben való együtt dolgozás, a feladatlista tartása és minden megbízás határidőben való befejezése, a kommunikációs készség fejlesztése, a felekkel való kapcsolattartás valamint a csoportvezető és a szupervízor megfelelő tájékoztatása. Előírták számára, hogy legyen proaktív, dolgozzon önállóan, túlzott vezetői irányítás nélkül. A ... munkatárs egyidejűleg közölte a felperessel, hogyha nem mutat kellő fejlődést a munkaviszonyát meg fogják szüntetni.

[6] A 2013. szeptember 3-án tartott megbeszélésen név1 szupervízor arról tájékoztatta a felperest, hogy a teljesítménye nem fejlődött a munkáltató által elvárt minimális szintre, visszautasította a felügyelőktől kapott olyan visszajelzést, hogy fejlődnie kellene, ezért nem lát lehetőséget a munkaviszony további fenntartására. Megkísérelték átadni a számára a munkaviszony közös megegyezéssel való megszüntetését tartalmazó ajánlatot, amelyet a felperes nem fogadott el.

[7] Ezt követően a munkáltató 2013. szeptember 3-án kelt intézkedésével felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát. Annak indokolása többek között rögzítette, hogy 2013 márciusában ismételt PIP programban kellett részt vennie a felperesnek, az elvárásokat azonban nem teljesítette. A ... projekt a felperes tervezésének és a ... előkészítésének hiánya miatt késéselembe esett. A dokumentáció és a gyakorlati megvalósítás hiányosságai ... eredményeztek, továbbá a ... kapcsán több hetes késedelem volt a A felperes az e-maileket, a bejövő információkat nem dolgozta fel kellő gyorsasággal és ez gondot okozott a határidők betartásánál. Az általa ellátandó feladatokat alacsony komplexitásuk ellenére sem tudta megfelelően teljesíteni. A felmondást megelőző 12 hónapban egyetlen, a munkanyilvántartó portálban jelzett határidőt sem volt képest betartani. A PIP programok nem jártak eredménnyel, a felperesnek rendszeresen problémája volt a feladatok határidőben történő elkészítésével, nem volt megfelelő a kommunikációja. A heti találkozók nem mutatott hajlandóságot a fejlődésre, nem fogadta el és nem vette tudomásul munkája megítélését.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

[8] A felperes a keresetében a munkaviszonya jogellenes megszüntetésére tekintettel elsődlegesen azt kérte, a bíróság kötelezze az alperest, hogy az eredeti munkakörében foglalkoztassa tovább és fizesse meg elmaradt munkabérét figyelemmel arra, hogy az alperes megsértette az egyenlő bánásmód követelményét, továbbá jogával visszaélve járt el, másodlagosan 12 havi távolléti díjának megfelelő összegű kártérítés és végkielégítés megfizetésére tartott igényt. Vitatta a felmondás indokolásának valóságát, illetve azt, hogy jelentős kötelezettségszegést követett el a felmondásban említett projektekkel kapcsolatban. Állította, hogy a munkáltató azért sértette meg az egyenlő bánásmód követelményét, mivel politikai, vallási nézeteire, életkorára illetve egészségi állapotára figyelemmel szüntette meg a jogviszonyát. A joggal való visszaélés körében előadta, hogy név2 a közvetlen felettese személyes ellenszenvet táplált vele szemben. Panaszára, kérdéseire nem kapott tisztességes és jóhiszemű választ, rendszeresen „csicskáltatták” és minden eszközzel megpróbálták rávenni

arra, hogy éjszaka is végezzen munkát. Állítása szerint a munkáltató indokolatlanul és alaptalanul lerontotta a minősítését, zaklatta őt a munkaidő betartása miatt.

[9] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes költségekben való marasztalását kérte figyelemmel arra, hogy jogszerűen szüntette meg a felperes munkaviszonyát. Vitatta, hogy megsértette az egyenlő bánásmód követelményét, illetve hogy jogával visszaélve járt el.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

[10] A megismételt eljárást követően a ... az ... számú végzésével „a felmondás jogszerűségét állapította meg” és a joggal való visszaélés körében ismételt új eljárás lefolytatására utasította az elsőfokú bíróságot. Ezt követően az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes keresete valamennyi kereseti kérelem vonatkozásában alaptalan. Indokolása szerint az alperes bizonyította, hogy a felperes a munkáit rendszeresen késve végezte el, a felettesei kérésére sem reagált napokig. A felperes munkavégzésével kapcsolatos hiányosságokra vonatkozó felmondási indok tekintetében megállapította, hogy az megfelelt a világosság követelményének, a munkáltató felmondó intézkedése előtt több alkalommal közölte az ezzel kapcsolatos kifogásait. Az ítélet szerint a felperes munkavégzésével évek óta folyamatosan problémák voltak.

[11] A ... projekt tekintetében arra a következtetésre jutott, hogy a munkáltató nem bizonyította, hogy a ... oka kizárólag a felperes nem megfelelő munkavégzése volt. A ... kapcsolatban megállapította, hogy a felperes több hónapos késelembbe esett, amely jelentős mulasztásnak minősült. A tanúvallomások alapján megállapította azt is, hogy a felperes gyakran több napig nem reagált a munkáltató utasítására, illetve csak rutinszerű, jelentéktelen komplexitású ügyeket tudott végezni. Ugyancsak bizonyítottanak taláta, hogy a felperes gyakran elmulasztotta a határidőket, szakmai ismeretei hiányosak voltak, nem megfelelően tervezte és szervezte munkáját, továbbá nem mutatott hajlandóságot a fejlődésre. Kifejtette, hogy a ... és a ... projekt kivételével valamennyi felmondási indok világos, valós és okszerű volt. Megállapította, hogy tanú1 és tanú2 tanuk nem álltak közvetlen munkakapcsolatban a felperessel, nem láttak rá munkanapi munkavégzésére, így nem tudták megítélni annak minőségét.

[12] Az egyenlő bánásmód körében kifejtette, hogy a felperes munkaviszonya 2013. szeptember 3-i megszüntetése nem állt okozati összefüggésben a ... dekorációra 2011-ben tett panaszával. A felperes a hivatali út megkerülésével, nem az alperesnél irányadó szabályzat szerint járt el, munkaviszonya megszüntetésére pedig jóval később és nem emiatt került sor. Az életkor miatti diszkrimináció körében kifejtette, hogy a meghatározott időtartamban a .. évnél idősebb munkavállalók jogviszonyát fele annyi esetben szüntette meg az alperes mint a fiatalabb munkavállalókét, így a felperest életkorára tekintettel nem érthette diszkrimináció. Az egészségi állapota mint védett tulajdonság vonatkozásában megállapította, hogy a munkáltató nem tudott a felperes betegségéről és jogviszonyát az előtt szüntette meg, mielőtt az e körben folytatott szakorvosi vizsgálat eredménye megszületett volna. Az egyéb helyzet körében rögzítette, hogy a „klikken való kívül esés” nem minősül az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.)

8. § t) pontja szerinti védett tulajdonságnak. A felperes a joggal való visszaélést sem igazolta, nem bizonyította az irányában tanúsított ellenszenvet, illetve azt, hogy „csicskázatták”.

[13] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan tártta fel a tényállást, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, ezért az elsőfokú ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján annak helyes indokaira tekintettel hagyta helyben.

[14] Megállapította, hogy a felperes munkavégzésével 2013. előtt is voltak problémák, ami miatt többször figyelmeztették. Munkáját nemcsak név2 és név1 minősítette, hanem a munkáltató által kijelölt személyek is, így nem minősült szubjektívnek a munkáltató értékítélete. A felperes a fejlesztés során nem ért el megfelelő eredményt, így okszerűen szüntethette meg a munkáltató a munkaviszonyát. Egyetértett a másodfokú bíróság a felperesnek a konkrét projektek vonatkozásában tanúsított magatartása értékelésével is, mivel a tanúvallomások igazolták a felperes kötelezettségszegését. Ugyancsak megalapozottnak tartotta azt a felmondási indokot, hogy az e-maileket késedelmesen válaszolta meg a felperes és alaptalannak tartotta azon védekezését, hogy a munkáltató kérdéseit akár szóban is feltehetné volna, ezért volt indokolatlan e-mail-ben válaszolni. Az egyes projekteket értékelve megállapította, hogy a kapcsolatos és a ... projekttel kapcsolatos felmondási indokok kivételével valamennyi esetben helytállóan jutott az alperes arra a következtetésre, hogy a felperes nem végezte megfelelően munkáját. A felmondás többi indoka világos, valós és okszerű volt, ezért jogszerűen szüntették meg a felperes munkaviszonyát.

[15] Az egyenlő bánásmód követelménye megsértése körében a ... dekoráció kapcsán kifejtette, hogy a felperes nem a szabályzat szerint járt el, a munkáltató pedig okkal sérelmezte ezt. Megítélése szerint ugyancsak nem sérült az egyenlő bánásmód követelménye a felperes életkora, illetve egészségi állapota vonatkozásában sem. Kifejtette a másodfokú bíróság azt is, hogy a „klikken való kívül esés” nem tekinthető olyan védett tulajdonságnak, ami a diszkrimináció alapja lehetne. A joggal való visszaélés körében egyetértett az elsőfokú bírósággal a körben, hogy a felperes állítását nem bizonyította.

A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem

[16] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet sérelmezve, hogy az eljáró bíróságok iratellenesen állapították meg a tényállást és abból nem megfelelő következtetést vontak le, sértve a régi Pp. 206. § (1) bekezdését, 3. § (4) bekezdését és 221. § (1) bekezdését. Kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet az elsőfokú ítéletre is kiterjedően helyezze hatályon kívül és elsődlegesen állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 66. § (1) és (2) bekezdését, 82. § (1)-(3) bekezdését, 77. § (5) bekezdés b) pontját, 6. § (1)-(4) bekezdését, 7. § (1) bekezdését, 12. § (1) bekezdését, illetve Ebktv. 8. § h), i), j) o), t) pontjait, az Ebktv. 10. § (1) és (3) bekezdésében foglaltakat, ezért az Mt. 83. § (1) bekezdés a) pontja alapján a felperes munkaviszonyát állítsa helyre, másodlagosan állapítsa meg a felmondás jogellenségét és az elmaradt munkabér vagy az okozott kár, valamint végkielégítés

összegének megállapítása vonatkozásában utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára, valamint marasztalja az alperest a perköltségben.

A felperes 2024. február 28-án benyújtott beadványában a felülvizsgálati kérelmét azzal egészítette ki, hogy a jogerős ítélet sérti továbbá az Mt. 64. § (2) bekezdését, továbbá az Ebktv. 19. § (1) bekezdését, mivel az alperes e jogszabályi rendelkezésekben előírt bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget.

[17] név1 és név2 tanúk vallomásából részeket kiemelve állította, hogy elfogultak voltak, szavahihetőségük megdőlt, amit ő okiratokkal bizonyított. Álláspontja szerint tanúvallomásuk nem értékelhető bizonyítékként azok ellentmondásos volta, illetve valótlan tartalma miatt és nem alkalmas sem a felmondási indok alátámasztására, sem pedig az alperes kimentésére az egyenlő bánásmód követelményének megértése vonatkozásában. Kifogásolta, hogy a bíróságok nem vették kellő súllyal figyelembe az alperestől független, szerinte megbízható tanúk vallomását.

[18] Az egyenlő bánásmód megsértése körében érvelése szerint az életkor szerinti diszkrimináció már a munkaviszonya megszüntetése előtt több évvel megkezdődött a munkáltatónál. Álláspontja szerint olyan igazolt folyamat vezetett a munkaviszonya megszüntetéséhez, amelyben az események összefüggő láncolatot alkotnak és amelyben mindhárom hivatkozott védett tulajdonságának meghatározó szerepe volt. Vitatta az egyenlő bánásmód megsértése és a felmondás valósága és okszerűsége vonatkozásában tett elsőfokú ítéleti megállapításokat is. Felülvizsgálati kérelme szerint a másodfokú bíróság nem vizsgálta kellő mértékben a fellebbezésében az egyes projektek vonatkozásában tett megállapításait, így a másodfokú ítélet is jogsértő.

[19] Állította, hogy a PIP program igazi célja a felmondás előkészítése volt, abban a ... legfeljebb konzultációs szerepe volt, a döntés a cégvezetéstől indult és az alsóbb szinteknek a kivitelezés volt a feladatuk. Sérelmezte, hogy a ... kapcsolatban a másodfokú bíróság helytelenül értékelte a tanúk vallomását és nem vizsgálta azt a körülményt, hogy az alperes nem csatolta be a teljes e-mail levelezést. Kifogásolta, hogy a felmondási indokok vonatkozásában a másodfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy miért az alperes által becsatolt bizonyítékokat fogadta el és miért vetette el az ő érvelését.

[20] Állította, hogy 2013-ban az egyes projektekhez kapcsolódó feladatait – a másodfokú ítéletben foglaltaktól eltérően – határidőben teljesítette, ha volt csúszás, azt rajta kívülálló körülmények okozták. Állította, hogy ha kritizálható lenne a szakmai tudása, az annak az eredménye, hogy kizárták a továbbképzésekből. Előadása szerint kiváló minőségű munkát végzett, azon nem kellett javítani, a csoporton belül élenjáró volt.

[21] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet hatályában tartsa fenn és marasztalja a felperest a perköltségben. Kifogásolta, hogy a felperes korábban nem hivatkozott az „egyéb helyzetére” mint védett tulajdonságra, a „klikken való kívül esés” nem tekinthető védett tulajdonságnak.

[22] Előadta, hogy a felmondás jogszerűsége körében az egyes nevesített projektek kapcsán részletes bizonyítást folytattak a bíróságok és tanúvallomások igazolták a felmondási indokok valóságát. Állította, hogy a felperes munkájára teljes körű rálátással bíró tanúk vallomása és a becsatolt okirati bizonyítékok is alátámasztották, hogy a felmondás jogszerű volt és megfelelt az Mt. támasztotta követelményeknek. Rámutatott arra, hogy a bíróságok nemcsak név1 és név2 tanúvallomására, hanem a többi tanú előadására is figyelemmel állapították meg a tényállást.

[23] Előadása szerint önmagában az a körülmény, hogy a bíróságok a felperes által kívánt eredménytől eltérő jogi következtetésre jutottak nem jelenti azt, hogy ne vettek volna figyelembe minden tanúvallomást illetve, hogy az ítéletek megalapozatlanok lettek volna, a felperes pedig nem igazolta, hogy a munkájára leginkább rálátó név1 és név2 ne lett volna szavahihető. Ezzel szemben tanú1 és név3 csak egy korábbi projekt kapcsán dicsérték a felperes munkáját, nem dolgoztak napi szinten vele együtt, nem voltak a felperes felettesei, illetve közvetlen munkatársai, így a munkavégzése minőségét nem tudták megítélni, a vallomásuk nem alkalmas arra, hogy megdöntse a többi tanúvallomást. Állította, hogy nem volt jelentősége annak a körülménynek sem, hogy a csoportjának más tagjai hány projektben dolgoztak és adott esetben késedelembe estek-e vagy sem.

[24] Az egyenlő bánásmód megsértése körében az alperes kifejtette, hogy az eljárás során igazolta azt, hogy megtartotta az egyenlő bánásmód követelményét, egyértelműen cáfolta a felperes azon állítását, hogy a jogviszony megszüntetése során az idősebb munkavállalóktól vált meg. A diszkrimináció körében az azonos jogi helyzetben lévők hasonlíthatók össze, így a bíróság azt vizsgálhatta, hogy a perbeli időszakban vizsgált mintegy tíz éves időtartamban a munkáltatói felmondással megszűnt munkaviszonyok milyen életkorú munkavállalókat érintettek. Állította, hogy a perben bizonyították, hogy nem történt diszkrimináció a felperes vallási, politikai nézetei miatt sem, azután helyeztek szankciókat kilátásba vele szemben miután a munkáltató egyértelműen jelezte felé a vizsgálat eredményét, azonban a felperes erről tudomást sem véve újabb és újabb több oldalas levelekkel árasztotta el a ... egy olyan ügyben, amelyre már választ kapott. Fenntartotta azt az állítást is, hogy nem különböztették meg a felperest egészségi állapotára tekintettel sem, a jelzett egészségügyi problémájára tekintettel levették a készenlétet teljesítők listájáról, nem volt okozati összefüggés az egészségi állapota és a felmondás közlése között.

A Kúria döntése és jogi indokai

[25] A felperes felülvizsgálati kérelme nem megalapozott.

[26] A régi Pp. 272. § (2) bekezdésében és az azt értelmező, a felülvizsgálati kérelem hivatalból elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK véleményben írtak értelmében a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt konkrétan megjelöli a megsértett jogszabályhelyet, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokát ismerteti. A jogerős ítélet több

rendelkezését támadó, vagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A régi Pp. 273. § (5) bekezdésével összhangban a tartalmilag hiányos perorvoslati kérelem nem korrigálható utóbb sem hiánypótlás elrendelésével, sem a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél kiegészítő nyilatkozatával.

[27] A régi Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékok egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. A felülvizsgálati eljárás mint rendkívüli jogorvoslati eljárás során általában nem vizsgálható a bíróság mérlegelési körébe tartozó tényállás és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A Kúria csak azt vizsgálja, hogy az eljáró bíróság a mérlegelési körébe vont adatok, a felek személyes előadása, a bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során nem jutott-e nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen következtetésre. A bizonyítékok nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelésének hiányában a bizonyítékok felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség. Csak az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (Pfv.I.21.474/2011/10., Pfv.I.21.532/2019/7., Pfv.II.20.280/2022/10., Pfv.VII.20.290/2023/6.).

[28] A következetes ítélkezési gyakorlat szerint (Mfv.I.10.040/2016/4., Mfv.I.10.484/2016/4., Pfv.I.20.656/2021/4.), ha az eljárási szabálysértés megállapítható, abból még nem vonható le következtetés az anyagi jogszabály megjelölése hiányában arra, hogy ennek megsértése is megvalósult. A megsértett anyagi jogi jogszabályhely megjelölése nélkül a hivatkozott jogszabálysértés tartalmi körülírása az arra vonatkozó jogi álláspont kifejtése sem lehet alapos.

[29] A felperes felülvizsgálati kérelme ... pontjában azt állította, hogy név1 és név2 tanúk elfogultak voltak és megdőlt a szavahihetőségük. E körben idézte a tanúk vallomásának egyes részleteit és azokhoz észrevételt fűzött. Tartalmilag a Kúria a felülvizsgálati kérelem ezen részét akként értékelte, hogy a felperes a bizonyítékok értékelését, illetve a tényállás megállapítását kifogásolta, és azt állította, hogy a felmondás indokolása nem volt valós és okszerű, ezzel kapcsolatos megsértett anyagi jogi jogszabályhelyet [Mt. 64. § (2) bekezdés] azonban felülvizsgálati kérelmében nem jelölt meg.

[30] A régi Pp. 272. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelmet a határozat közlésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani és azt a régi Pp. 273. § (5) bekezdése szerint nem lehet megváltoztatni. A felperes 2024. február 28-án benyújtott beadványában állította azt, hogy a jogerős ítélet sérti az Mt. 64. § (2) bekezdését is, a felmondás nem volt világos, valós és okszerű, s ezzel kapcsolatos érveit a felülvizsgálati kérelme ... pontja tartalmazza. Mivel e nyilatkozatát a felülvizsgálati kérelem benyújtására nyitva álló határidőn túl tette meg, a Kúria azt nem tekinthette a felülvizsgálati kérelem részének, s a felperesnek az ezzel kapcsolatos kifogásait érdemben nem vizsgálta.

[31] Ugyancsak nem jelölte meg a felperes a felülvizsgálati kérelmében az egyenlő bánásmód megsértése körében megsértett jogszabályhelyként az Ebktv. bizonyítási kötelezettséget megállapító 19. § (1) bekezdését és csupán állította, hogy az alperes nem tett eleget annak. Bár 2024. február 28-án érkezett beadványában ezt pótolni kívánta, a fent kifejtetteknek megfelelően erre nem volt lehetőség.

[32] A felperes hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet sérti az Ebktv. 8. § h), i), j) o), t) pontjait, amelyek az egyes védett tulajdonságokat sorolják fel, ezek fennállta azonban a t) pont kivételével a felek között nem volt vitatott. Az egyéb helyzet mint védett tulajdonságot alátámasztó körülményeket a felperes a felülvizsgálati kérelmében nem fejtette ki, de még annak előadása esetén sem vizsgálhatta volna a Kúria az egyenlő bánásmód megsértését az Ebktv. 19. § (1) bekezdésének megjelölése hiányában.

[33] A felperes kifogásolta azt is, hogy az alperes megatartása sértette az Ebkt. 10. § (1) és (3) bekezdésében foglaltakat. E jogsértésre történő hivatkozás azonban nem volt tárgya a másodfokú eljárásnak, így azt a Kúria a régi Pp. 270. § (2) bekezdésére figyelemmel nem vizsgálhatta. Ugyancsak nem vizsgálhatta a fentiek szerint a joggal való visszaélés kérdéskörét sem a Kúria, mert a felülvizsgálati kérelem az Mt. 7. § (1) bekezdésének megjelölésén túl tartalmi kifejtést nem tartalmazott.

[34] A felperes felülvizsgálati kérelme ... pontjában azt kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság érdemben nem vizsgálta a fellebbezésében leírtakat, a felhozott érveit nem cáfolta meg. A régi Pp. 221. § (1) bekezdése értelmében az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. Az ítélet megalapozottságát, annak indokolása biztosítja a való tényállás megállapításával és a vonatkozó anyagi jogszabályok helyes alkalmazásával. Az adott eljárás egyes mozzanatait a pertörténetet csak annyiban kell ismertetni, amennyiben a bíróság döntésére befolyással volt. A bíróság nem köteles a fél által szükségtelenül felsorolt jogszabályhelyek mindegyikével kapcsolatos álláspontját kifejteni. Indokolási kötelezettségének eleget tesz, ha logikusan, jogilag is követhetően kifejti a döntést megalapozó jogi érveit, utalva az irányadónak vett jogszabályokra, megjelölve, hogy mi volt az oka az alkalmazásuknak. Ezzel egyező álláspontot tükröz az Alkotmánybíróság 26/2020. (XII. 2.) AB határozat [21] bekezdése is, amely szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. Az ítéletnek tehát a felek által felvetett, az ügy elbírálása szempontjából lényeges jogkérdésekre kell kitérnie, míg a döntéshez szorosan nem tartozó okfejtés felesleges. Csak a szükséges mértékben kell az ítélet indokolásában feltüntetni a tényállást, a pertörténet és a jogi indokolást, valamint foglalkozni a felek részéről előterjesztett és nem teljesített bizonyítási indítványokkal, egyéb kérelmekkel, hivatkozásokkal.

[35] A Kúria álláspontja szerint a jogerős döntés e kívánalmaknak megfelelt, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást fogadta el döntése

alapjául. Megjelölte azt a jogkérdést, amiben döntött. Felsorolta azokat a jogszabályhelyeket, amelyre alapította a határozatát és megjelölte azokat a bizonyítékokat, amelyeket döntése meghozatala során értékelt. Határozatában részletesen elemezte a felperes munkavégzése kapcsán felmerült hiányosságokat, az e-mailek késedelmes megválaszolását, a felperes által ellátott feladatok, projektek kapcsán megvalósult felperesi munkakésedelmet, a felperes szakmai ismeretei megszerzésével és fenntartásával kapcsolatos körülményeket, a munkaszervezési és szervezési hiányosságokat és elemezte az egyes projektek kapcsán tanúsított felperesi magatartást.

[36] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[37] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a pervesztes felperes a régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, amelynek összegét a bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) bekezdésében foglaltak szerint, a 4/A. §-a alapján az általános forgalmi adóra is figyelemmel határozta meg.

[38] A tárgyi költségfeljegyzési jogra figyelemmel le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperesnek kell megfizetnie, mivel munkavállalói költségkedvezményre nem volt jogosult a munkavállalói költségkedvezmény megállapításáról és érvényesítésének szabályairól szóló 73/2009. (XII. 22.) IRM rendelet 1. §-a alapján. A Kúria tájékoztatja a felperest, hogy a terhére megállapított meg nem fizetett illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie és a megfizetés során közleményként fel kell tüntetnie: a Kúria megnevezését, a Kúria jelen határozatának számát (Mfv.V.10.024/2024/10.), és a fizetésre kötelezett felperes adóazonosító számát.

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján a felperes kérelmére tárgyaláson bírálta el.

[40] Az ítélet ellen a felülvizsgálat lehetőségét a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. május 22.

Dr. Suba Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Tanczos Rita s.k. előadó bíró, dr. Csesznok Judit Anna s.k. bíró, dr. Suba Ildikó s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályoztatott dr. Orosz Árpád bíró helyett, dr. Varga Edit s.k. bíró

